

EDIȚIE BILINGVĂ ABREVIATĂ

Jane Austen

Pride
and Prejudice

Mândrie
și prejudecată

Cu audiobook, note și glosar

Traducere: Marilena Dumitrescu

NICULESCU

Contents / Cuprins

INTRODUCERE	7
Către cititor	7
Rezumat	9
Teme	15
Viața lui Jane Austen	18
Contextul istoric	20
Narațiunea	22
Personajele principale	23
Lista personajelor	27

PRIDE AND PREJUDICE / MÂNDRIE ȘI PREJUDECATĂ

1 A young Man of Fortune	30
Un Tânăr cu avere	31
2 A young Man of Haughty Bearing	40
Un Tânăr cu aer trufaș	41
3 A young Man in Search of a Wife	50
Un Tânăr în căutare de nevastă	51
4 A Young Man Wronged	60
Un Tânăr nedreptățit	61
5 A Young Lady Ashamed	70
O Tânără făcută de rușine	71
6 A Young Man Refused	84
Un Tânăr refuzat	85

7 A Young Lady Engaged.....	100
O Tânără logodită.....	101
8 A Clergyman at Home	110
Un preot la el acasă	111
9 A Young Lady in Tears	122
O Tânără înlácrimată	123
10 A Young Man Astonished.....	136
Un Tânăr uimit	137
11 A Young Lady Reflects	144
O Tânără cugetă	145
12 A Young Lady Goes to Brighton	154
O Tânără merge la Brighton	155
13 A Young Man Reformed.....	162
Un Tânăr s-a răzgândit.....	163
14 A Young Lady Eloped	176
O Tânără a fugit cu iubitul ei.....	177
15 A Young Lady Recovered	190
O Tânără a fost găsită.....	191
16 Two Young Couples Rejoice.....	202
Două cupluri sunt fericite.....	203
GLOSAR	221

Pride and Prejudice

Mândrie și prejudecată

Chapter 1

A Young Man of Fortune

It is a truth universally acknowledged that a single man in possession of a good fortune must be in want of a wife.

Certainly, when a lady has five daughters of marriageable age and she hears that such a man has moved into her neighbourhood she is apt to regard him as the rightful property of one or other of her daughters. This, at any rate, was the view of Mrs. Bennet of Longbourn House, near Meryton in Hertfordshire, when the news came to her ears on a day in February 1810.

“My dear Mr. Bennet,” she said to her husband, “have you heard that Netherfield Park is let at last?”

Mr. Bennet made no answer.

“Do you not want to know who has taken it?” cried his wife impatiently.

“You want to tell me, and I have no objection to hearing it.”

“Well, Netherfield has been taken by Mr. Bingley, a young man of fortune from the north.”

“Indeed? Is he married or single?”

“Oh, single, my dear, to be sure!” cried Mrs. Bennet ecstatically.
“What a fine thing for our girls!”

“How so? How can it affect them?”

Capitolul 1

Un Tânăr cu avere

Este un adevăr universal recunoscut că un burlac, posesor al unei averi frumoase, are, cel mai probabil, nevoie de o soție.

Desigur, când o doamnă are cinci fete aflate la vîrstă măritișului și aude că un asemenea bărbat s-a mutat în vecinătate, ea are tendință firească de a-l considera proprietatea de drept a uneia sau alteia dintre fiicele sale. Acesta, cel puțin, era punctul de vedere al doamnei Bennet de la Longbourn House, lângă Meryton, în comitatul Hertfordshire, atunci când o asemenea veste îi ajunse la urechi într-o zi de februarie din anul 1810.

— Dragă domnule Bennet, îi spuse ea soțului său, ai aflat că Netherfield Park a fost închiriat în cele din urmă?

Domnul Bennet nu răspunse.

— Nu vrei să știi cine a închiriat? ridică tonul nevasta pierzându-și răbdarea.

— Dumneata vrei să-mi spui, iar eu nu am nimic împotrivă să aud.

— Ei bine, Netherfield a fost închiriat de domnul Bingley, un Tânăr cu avere, venit din nord.

— Nu zău? Este căsătorit sau burlac?

— Oh, este burlac, dragul meu, cu siguranță! exclamă doamna Bennet plină de încântare. Ce lucru minunat pentru fetele noastre!

— Cum aşa? Cum le poate afecta pe ele acest lucru?

"My dear Mr. Bennet," replied his wife, "I am thinking of his marrying one of them."

"Is that why he has come?" said her husband drily.

"What nonsense! But it's very likely that he'll fall in love with one of the girls, and so you must visit him."

Mr. Bennet rose and faced his wife. "I have no intention of doing that, I assure you."

"But consider your daughters," cried his wife, aghast.

"I fail to see the necessity," said Mr. Bennet.

"What a trying man you are!" she cried. "It will be impossible for us to visit him if you will not!"

"Not at all," said Mr. Bennet mildly. "I will send this young man a few lines giving him my consent to marry whichever of the girls he chooses. Though I must throw in a good word for my little Lizzy."

"You will do no such thing," cried his wife indignantly. "Elizabeth is not a bit better than the others."

"Indeed," said Mr. Bennet, "none of them have much to recommend them. They are all silly and ignorant like other girls—but Lizzy has something more of quickness than her sisters."

"Mr. Bennet, you take delight in vexing me! You have no pity for my poor nerves."

Mr. Bennet had walked over to the door of his library, which opened off the morning room. "You are mistaken, my dear," he said. "I have a high respect for your nerves. After all, they are my old friends. I have lived with them for twenty years."

— Dragă domnule Bennet, răsunse soția, mă gândesc că se va însura cu una dintre ele.

— Aceasta este motivul pentru care a venit? întrebă soțul sec.

— Ce prostie! Totuși este foarte probabil că se va îndrăgosti de una dintre fete, aşa că trebuie să-i faci o vizită.

Domnul Bennet se ridică în picioare și se postă în fața soției sale.

— Nu am nicio intenție să fac aşa ceva, te asigur.

— Gândește-te, numai, la fetele dumitale, strigă soția uluită.

— Nu văd de ce ar fi necesar, spuse domnul Bennet.

— Cât poți fi de exasperant! țipă ea. Nouă ne va fi imposibil să-i facem o vizită dacă nu mergi dumneata înainte!

— Absolut deloc, spuse domnul Bennet cu blândețe. Îi voi trimite Tânărului câteva rânduri pentru a-i da consimțământul de a o lua de nevastă pe oricare dintre fete dorește. Dar cu siguranță voi pune o vorbă bună pentru micuța mea Lizzy.

— În niciun caz nu vei face aşa ceva, strigă indignată soția. Elizabeth nu este cu nimic mai presus decât celelalte.

— Este adevărat, spuse domnul Bennet, că niciuna dintre ele nu are mare lucru care să o recomande. Toate sunt prostute și ignorante ca orice altă fată, dar Lizzy este ceva mai isteață decât surorile ei.

— Domnule Bennet, îți face mare plăcere să mă necăjești. Nu ai pic de milă pentru starea mea de neliniște.

Domnul Bennet se apropiase de ușa bibliotecii, care se deschidea către camera de zi.

— Greșești, dragă mea, răsunse el. Respect profund nervii dumitale. Doar îmi sunt buni prieteni. Trăiesc împreună cu ei de douăzeci de ani.

"Oh!" said Mrs. Bennet, tearfully. "You are entirely without feeling. You don't know what I suffer."

"I hope you will get over it, my dear, and live to see many rich young men come into the neighbourhood."

"Oh, how aggravating you are! You have no thought for your daughters. Five of them—five—and Jane in her twenty-third year! Are they all to be old maids?"

"Not—I gather, my dear—if you have your way," he said, and the library door closed behind him.

* * *

After dinner that evening, the Bennet family gathered in the drawing room. Four of Mr. Bennet's daughters were young ladies of much charm. Jane was the real beauty, but Elizabeth, who was twenty, had so much liveliness, and such fine dark eyes, that she had a radiance all her own. Kitty, who was seventeen, was slight and delicate; but Lydia, very nearly sixteen, was tall and fresh-complexioned. Nineteen-year-old Mary was the only plain member of the family: thin, round-shouldered, and near-sighted from poring over books.

Elizabeth was busy trimming a hat when Mr. Bennet said to her: "I hope Mr. Bingley will like it, Lizzy."

"How shall we know what Mr. Bingley likes," asked her mother resentfully, "if we are not to visit him?"

"You forget, Mama, that we shall meet him at the assemblies," Elizabeth said.

"Lady Lucas will present Mr. Bingley if you ask her," said Jane.

"She," said Mrs. Bennet darkly, "has her own daughters to think of."

— Oh! exclamă doamna Bennet cu lacrimi în ochi. Ești complet lipsit de sentimente. Habar nu ai cât de mult sufăr.

— Sper că îți va trece, draga mea, și că vei ajunge să vezi mulți tineri bogăți stabilindu-se prin apropiere.

— Vai, ce exasperant ești! Nu te gândești deloc la fetele dumitale. Cinci sunt – cinci – și Jane a făcut douăzeci și trei de ani! Trebuie să rămână toate fete bătrâne?

— Presupun, draga mea, că acest lucru este imposibil dacă faci precum îți este voia, spuse el și ușa bibliotecii se închise în urma sa.

* * *

După cina din acea seară, familia Bennet se adună în salon. Patru dintre fiicele domnului Bennet erau tinere înzestrăte cu mult farmec. Jane era o adevărată frumusețe, dar Elizabeth, în vîrstă de douăzeci de ani, era atât de plină de energie, cu ochi negri atât de frumoși, încât avea o strălucire cu totul aparte. Kitty, care avea șaptesprezece ani, era subțirică și delicată; iar Lydia, la aproape șaisprezece ani, era înaltă, cu tenul plin de prospețime. Mary, în vîrstă de nouăsprezece ani, era singurul membru șters al familiei: slabă, cu umeri rotunjiți și mioapă de la prea mult citit.

Elizabeth aranja o pălărie când domnul Bennet i se adresă:

— Lizzy, sper că o să-i placă domnului Bingley.

— De unde să știm noi ce-i place domnului Bingley, întrebă doamna Bennet indignată, dacă nu ne vom duce să-l vizităm?

— Mamă, uiți că-l vom întâlni la reuniuni, spuse Elizabeth.

— Lady Lucas ni-l va prezenta pe domnul Bingley, dacă o vei ruga, spuse Jane.

— Ea are propriile fete de care trebuie să se ocupe, interveni doamna Bennet posomorâtă.

"That's not very gracious, Mama," said Elizabeth.

Mrs. Bennet threw up her arms and swung upon Elizabeth. "Do not dare to lecture me, Elizabeth," she cried. "My nerves will not stand it. In any case, a casual introduction at a public assembly is of little consequence. Your papa has no thought for you at all."

She glared across the room at her husband.

"Can we still not persuade you to call on Mr. Bingley, Papa?" asked Elizabeth in a coaxing tone.

"Please do," wheedled Jane.

"Oh yes, sir, I beg you!" urged Lydia.

"You may exclude me from that request, Papa," said Mary, coldly. "I have no desire to pursue Mr. Bingley."

Mr. Bennet looked from one to the other. "I have already declined to call on Mr. Bingley," he said.

"There!" cried Mrs. Bennet. "You see! It is too bad! Oh, my poor head!" Since all this had no effect on her husband, she began scolding one of her daughters. "Don't keep coughing so, Kitty, for heaven's sake! Have some pity for my poor nerves. You tear them to pieces."

"I do not cough for my own amusement," said Kitty.

"We understand that," remarked Mr. Bennet. "But let us return to Mr. Bingley—"

"No, no," cried his wife. "I am sick of Mr. Bingley!"

"Indeed, I am sorry to hear that, my dear," said her husband, enjoying himself immensely. "But why did you not tell me so

— Nu-i prea frumos, mamă, zise Elizabeth.

Doamna Bennet ridică brațele în sus și se repezi la Elizabeth.

— Să nu îndrăznești să-mi dai mie lecții, Elizabeth, țipă ea.

Nervii mei nu suportă. În orice caz, o simplă prezentare cu prilejul unei reuniuni publice este lipsită de urmări. Tatăl vostru nu se gândește la voi deloc.

Îi aruncă soțului o privire furioasă, în cealaltă parte a camerei.

— Tot nu te putem convinge să-i faci o vizită domnului Bingley, papa? întrebă Elizabeth pe un ton mieros.

— Te rugăm, insistă Jane.

— Ei bine, da, te implor! îl îndemnă Lydia.

— Pe mine poți să mă excluzi din această cerere, papa, spuse Mary cu răceală. Eu nu am nicio dorință să mă țin după domnul Bingley.

Domnul Bennet se uită de la una la alta.

— Am refuzat deja să-l vizitez pe domnul Bingley, spuse el.

— Iată! strigă doamna Bennet. Vedeți și voi! Mare păcat! Vai, bietul meu cap!

Pentru că toate acestea nu aveau niciun efect asupra soțului său, doamna Bennet se puse să o certe pe una dintre fete.

— Nu mai tuși așa, Kitty, pentru numele lui Dumnezeu! Ai puțină milă de bieții mei nervi. Îi faci zob.

— Nu tușesc ca să mă distrez, spuse Kitty.

— Asta ne dăm și noi seama, remarcă domnul Bennet. Hai-deți să revenim la domnul Bingley...

— Nu, nu, țipă soția sa. M-am săturat de domnul Bingley!

— Așa deci, îmi pare rău să aflu acest lucru, draga mea, spuse soțul amuzându-se copios. Atunci de ce nu mi-ai spus

before? If I had known, I certainly would not have called upon him yesterday morning."

"What!" cried Mrs. Bennet. "You have called?"

"Oh, Papa!" exclaimed Jane, Elizabeth, Kitty and Lydia in unison.

"But my dear Mr. Bennet, you positively declared that you wouldn't!" said his wife.

"That is so. I had already done so, you see."

"Oh, how good of you, my dear. I was sure you loved your girls too well to neglect such an acquaintance. It was such a good joke to play upon us! Oh, my dear Mr. Bennet, how very pleased I am!"

"Now, Kitty, you may cough as much as you choose," said Mr. Bennet as he left the room, fatigued with the raptures of his wife.

"What an excellent father you have, girls," said she, when the door was shut. "What a fine, thoughtful man he is!"

The rest of the evening was spent in wondering how soon Mr. Bingley would return the visit.

până acum? Dacă aş fi ştiut, cu siguranţă că nu i-aş fi făcut o vizită ieri dimineaţă.

— Cum! strigă doamna Bennet. Ai fost în vizită?

— Vai, papa! exclamară la unison Jane, Elizabeth, Kitty și Lydia.

— Dar, dragă domnule Bennet, ai declarat ferm că nu te vei duce! spuse soția lui.

— Aşa este. Înțelegi, tocmai ce fusesem.

— Vai, ce frumos din partea dumitale, dragul meu! Eram sigură că îți iubești prea mult copilele ca să poți neglijă să faci cunoștință cu o asemenea persoană. Ce glumă bună ne-ai făcut! Vai, dragă domnule Bennet, cât sunt de bucuroasă!

— Ei bine, Kitty, poți să tușești oricât pofești, spuse domnul Bennet ieșind din cameră, ostenit de nemărginita fericire a soției sale.

— Ce tată minunat aveți, fetelor, spuse ea după ce se închise ușa. Un bărbat atât de bun și de înțelept!